

El present Protocol entra en vigor de manera general i per a Espanya el 18 d'abril de 2007, de conformitat amb el que estableix l'article 2, paràgraf 3.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 21 de febrer de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

4729 *INSTRUMENT d'acceptació d'Espanya del Protocol sobre les restes explosives de guerra addicional a la Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats (Protocol V), fet a Ginebra el 28 de novembre de 2003.* («BOE» 57, de 7-3-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

CONCEDIDA per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució i, per tant, complets els requisits exigits per la legislació espanyola, estenc el present Instrument d'acceptació d'Espanya, del Protocol sobre les restes explosives de la guerra addicional a la Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats (Protocol V), fet a Ginebra el 28 de novembre de 2003, perquè mitjançant el seu dipòsit, i de conformitat amb el que disposen els articles 5 i 8 de la Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, Espanya passi a ser part del Protocol addicional esmentat.

Per donar fe de tot això signo el present Instrument, que segella i ratifica degudament l'ífrascrit ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 25 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

PROTOCOL SOBRE LES RESTES EXPLOSIVES DE GUERRA

Les altes parts contractants,
Reconeixent els greus problemes humanitaris que ocasionen les restes explosives de guerra després dels conflictes,

Conscients de la necessitat de concloure un Protocol sobre mesures correctives de caràcter genèric per després dels conflictes amb la finalitat de reduir al mínim els riscos i efectes de les restes explosives de guerra, i

Disposades a adoptar mesures preventives de caràcter genèric, aplicant a títol voluntari les pràctiques òptimes especificades en un annex tècnic per millorar la fiabilitat de les municions i reduir al mínim l'existència de restes explosives de guerra,

Han convingut:

Article 1

Disposició general i àmbit d'aplicació

1. Les altes parts contractants, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides i les normes del dret internacional dels conflictes armats aplicables a aquestes, convenen a complir, individualment i en cooperació amb altres altes parts contractants, les obligacions especificades al present Protocol a fi de reduir al mínim els riscos i els efectes de les restes explosives de guerra després dels conflictes.

2. El present Protocol s'aplica a les restes explosives de guerra en el territori de les altes parts contractants, incloses les aigües interiors.

3. El present Protocol s'aplica a les situacions derivades de conflictes a què es refereixen els paràgrafs 1 a 6 de l'article 1 de la Convenció, en la forma esmenada el 21 de desembre de 2001.

4. Els articles 3, 4, 5 i 8 del present Protocol s'apliquen a restes explosives de guerra diferents de les restes explosives de guerra existents definides al paràgraf 5 de l'article 2 del present Protocol.

Article 2

Definicions

Als efectes del present Protocol,

1. Per «artefactes explosius» s'entenen totes les municions convencionals que continguin explosius, amb excepció de les mines, les armes trampa i altres artefactes que es defineixen en el Protocol II de la Convenció esmenada el 3 de maig de 1996.

2. Per «artefactes sense esclatar» s'entenen els artefactes explosius que hagin estat encebats, proveïts d'espoleta, armats o preparats d'una altra manera per al seu ús i utilitzats en un conflicte armat. Poden haver estat disparats, deixats caure, llançats o projectats, i haurien hagut d'explotar però no ho van fer.

3. Per «artefactes explosius abandonats» s'entenen els artefactes explosius que no s'hagin utilitzat durant un conflicte armat, que hagin estat deixats o abocats per una part en un conflicte armat i que ja no estiguin sota el control d'aquesta part. Els artefactes explosius abandonats poden haver estat o no encebats, proveïts d'espoleta, armats o preparats d'una altra manera per al seu ús.

4. Per «restes explosives de guerra» s'entenen els artefactes sense esclatar i els artefactes explosius abandonats.

5. Per «restes explosives de guerra existents» s'entenen els artefactes sense esclatar i els artefactes explosius abandonats que hi havia abans de l'entrada en vigor del present Protocol per a l'alta part contractant en el territori de la qual es trobin.

Article 3

Neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra

1. Incumbeixen a cada alta part contractant i part en un conflicte armat les responsabilitats enunciades en el present article respecte de totes les restes explosives de guerra en el territori sota el seu control. Quan l'usuari d'artefactes explosius que s'hagin convertit en restes explosives de guerra no exerceixi el control del territori, després del cessament de les hostilitats actives, quan sigui possible, ha de proporcionar, entre altres coses, assistència tècnica, financera, material i de recursos humans, ja sigui bilateralment o per via d'acord amb una tercera part, en particular a través del sistema de les

Nacions Unides o altres organitzacions competents, per facilitar la senyalització i la neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra.

2. Després del cessament de les hostilitats actives i tan aviat com sigui possible, cada alta part contractant i part en un conflicte armat ha de procedir a la senyalització i la neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra als territoris afectats sota el seu control. Per a la neteja, remoció o destrucció s'ha de concedir prioritats a les zones afectades per restes explosives de guerra que d'acord amb el paràgraf 3 del present article es consideri que representen un greu risc humanitari.

3. Després del cessament de les hostilitats actives i tan aviat com sigui possible, cada alta part contractant i part en un conflicte armat ha d'adoptar les mesures següents als territoris afectats sota el seu control per reduir els riscos que representen les restes explosives de guerra:

- a) estudiar i avaluar l'amenaça que representen les restes explosives de guerra;
- b) avaluar les necessitats i la viabilitat de la senyalització i neteja, remoció o destrucció i fixar-ne les prioritats;
- c) senyalitzar i netejar, remoure o destruir les restes explosives de guerra;
- d) prendre mesures per a la mobilització de recursos per portar a terme aquestes activitats.

4. En portar a terme les activitats indicades, les altes parts contractants i les parts en un conflicte armat han de tenir en compte les normes internacionals, com les Normes internacionals per a activitats relatives a les mines.

5. Quan escaigui, les altes parts contractants han de cooperar, tant entre si com amb altres estats i organitzacions regionals i internacionals i organitzacions no governamentals pertinents, en el subministrament, entre altres coses, d'assistència tècnica, financera, material i de recursos humans i fins i tot, en les circumstàncies adequades, en l'organització de les operacions conjuntes que siguin necessàries per complir el que disposa el present article.

Article 4

Registre, conservació i transmissió de la informació

1. Les altes parts contractants i les parts en un conflicte armat, en la mesura que sigui possible i viable, han de registrar i mantenir informació sobre l'ús o l'abandonament d'artefactes explosius per facilitar la ràpida senyalització i neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra, l'educació sobre els riscos i el subministrament de la informació pertinent a la part que exerceixi el control del territori i a la població civil d'aquest territori.

2. Les altes parts contractants i les parts en un conflicte armat que hagin utilitzat o abandonat artefactes explosius que es puguin haver convertit en restes explosives de guerra, immediatament després del cessament de les hostilitats actives, en la mesura que sigui possible i amb subjecció als interessos legítims de seguretat d'aquestes parts, han de posar aquesta informació a disposició de la part o les parts que exerceixin el control de la zona afectada, bilateralment o per mitjà d'acord amb una tercera part, en particular les Nacions Unides, o, prèvia petició, a disposició d'altres organitzacions pertinents que, segons consti a la part que faciliti la informació, s'ocupin o s'hagin d'ocupar de l'educació sobre els riscos i de la senyalització i la neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra a la zona afectada.

3. En registrar, mantenir i transmetre aquesta informació, les altes parts contractants han de tenir en compte la part 1 de l'annex tècnic.

Article 5

Altres precaucions per a la protecció de la població civil, les persones civils i els objectes civils contra els riscos i efectes de les restes explosives de guerra

1. Les altes parts contractants i les parts en un conflicte armat han de prendre totes les precaucions que siguin factibles en el territori sota el seu control afectat per restes explosives de guerra per protegir la població civil, les persones civils i els objectes civils contra els riscos i efectes de les restes explosives de guerra. Són precaucions factibles les que són viables o possibles en la pràctica tenint en compte totes les circumstàncies del moment, inclosos els aspectes humanitaris i militars. Aquestes precaucions poden comprendre les advertències, l'educació de la població civil sobre els riscos, la senyalització, la col·locació de tanques i la vigilància del territori afectat per les restes explosives de guerra, segons s'assenyala a la part 2 de l'annex tècnic.

Article 6

Disposicions per a la protecció de les missions i organitzacions humanitàries contra els efectes de les restes explosives de guerra

1. Cada alta part contractant i part en un conflicte armat:

- a) En la mesura que sigui possible, ha de protegir dels efectes de les restes explosives de guerra les organitzacions o missions humanitàries que actuïn o hagin d'actuar en una zona sota el control de l'alta part contractant o part en un conflicte amb el consentiment d'aquesta.
- b) Prèvia sol·licitud de l'organització o missió humanitària, ha de facilitar, en la mesura que sigui possible, informació sobre la ubicació de totes les restes explosives de guerra de què tingui coneixement en el territori en què l'organització o missió humanitària sol·licitant hagi d'actuar o estigui actuant.

2. Les disposicions del present article s'apliquen sense perjudici del dret internacional humanitari vigent o altres instruments internacionals que siguin aplicables, ni de les decisions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides que prevegin un grau de protecció més gran.

Article 7

Assistència respecte de les restes explosives de guerra existents

1. Cada alta part contractant té dret a demanar i rebre, quan sigui procedent, assistència d'altres altes parts contractants, d'altres estats no parts i de les organitzacions i institucions internacionals competents per fer front als problemes creats per les restes explosives de guerra existents.

2. Cada alta part contractant que estigui en condicions de fer-ho ha de proporcionar assistència per fer front als problemes creats per les restes explosives de guerra existents, quan sigui necessari i factible. Alhora, les altes parts contractants també han de tenir en compte els objectius humanitaris del present Protocol i les normes internacionals, com les Normes internacionals per a les activitats relatives a les mines.

Article 8

Cooperació i assistència

1. Cada alta part contractant que estigui en condicions de fer-ho ha de proporcionar assistència per al marcatge i la neteja, remoció o destrucció de les restes explosives de guerra i per a l'educació de la població civil sobre els riscos i activitats connexes, en particular a través del sistema de les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals, regionals o nacionals competents, el Comitè Internacional de la Creu Roja, les societats nacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i la seva Federació Internacional, organitzacions no governamentals, o de forma bilateral.

2. Cada alta part contractant que estigui en condicions de fer-ho ha de proporcionar assistència per a l'atenció, la rehabilitació i la reintegració social i econòmica de les víctimes de les restes explosives de guerra. Aquesta assistència es pot facilitar en particular a través del sistema de les Nacions Unides, les organitzacions o institucions internacionals, regionals o nacionals competents, el Comitè Internacional de la Creu Roja, les societats nacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i la seva Federació Internacional, organitzacions no governamentals, o de forma bilateral.

3. Cada alta part contractant que estigui en condicions de fer-ho ha de contribuir als fons fiduciaris establerts en el sistema de les Nacions Unides, així com a altres fons fiduciaris pertinents, per facilitar la prestació de l'assistència que preveu el present Protocol.

4. Cada alta part contractant té dret a participar en l'intercanvi més ampli possible de l'equip, el material i la informació científica i tecnològica, diferents de la tecnologia relacionada amb les armes, que siguin necessaris per aplicar el present Protocol. Les altes parts contractants es comprometen a facilitar aquest intercanvi de conformitat amb la legislació nacional i no han d'imposar restriccions indegudes al subministrament d'equip de neteja ni d'informació tècnica amb fins humanitaris.

5. Cada alta part contractant es compromet a proporcionar informació a les bases de dades pertinents sobre activitats relatives a les mines establertes en el sistema de les Nacions Unides, en especial informació sobre els diversos mitjans i tecnologies de neteja de les restes explosives de guerra, llistes d'experts, institucions especialitzades o punts nacionals de contacte per a la neteja de les restes d'explosius de guerra i, a títol voluntari, informació tècnica sobre els tipus pertinents d'artefactes explosius.

6. Les altes parts contractants poden presentar sol·licituds d'assistència, fonamentades amb la informació pertinent, a les Nacions Unides, a altres òrgans competents o a altres estats. Aquestes sol·licituds es poden adreçar al secretari general de les Nacions Unides, el qual les ha de transmetre a totes les altes parts contractants i a les organitzacions internacionals i organitzacions no governamentals competents.

7. Quan es presentin sol·licituds a les Nacions Unides, el seu secretari general, en el marc dels recursos de què disposi, pot prendre mesures apropiades per avaluar la situació i, en cooperació amb l'alta part contractant sol·licitant i altres altes parts contractants a les quals incumbeixin les responsabilitats enunciades a l'article 3 supra, recomanar la prestació apropiada d'assistència. El secretari general també pot informar les altes parts contractants d'aquesta avaluació i també del tipus i l'abast de l'assistència requerida, incloses les possibles contribucions amb càrrec als fons fiduciaris establerts en el sistema de les Nacions Unides.

Article 9

Mesures preventives de caràcter genèric

1. Tenint en compte les diferents situacions i capacitats, s'encoratja cada alta part contractant a adoptar mesures preventives de caràcter genèric per reduir al mínim l'existència de restes explosives de guerra que comenguin, encara que no exclusivament, les mesures a què fa referència la part 3 de l'annex tècnic.

2. Cada alta part contractant, a títol voluntari, pot intercanviar informació sobre els esforços per promoure i establir les pràctiques òptimes en relació amb el paràgraf 1 del present article.

Article 10

Consultes de les altes parts contractants

1. Les altes parts contractants es comprometen a consultar-se i cooperar entre si sobre totes les qüestions relacionades amb l'aplicació del present Protocol. Amb aquest fi s'ha de celebrar una Conferència de les altes parts contractants per acord de la majoria, però no menys de 18, de les altes parts contractants.

2. La tasca de les conferències de les altes parts contractants comprèn:

a) l'examen de la situació i l'aplicació del present Protocol;

b) l'estudi dels assumptes relacionats amb l'aplicació nacional del present Protocol, inclosa la presentació o actualització d'informes nacionals anuals;

c) la preparació de conferències d'examen.

3. Les despeses de la Conferència de les altes parts contractants les han de sufragar aquestes mateixes parts i els estats no parts que participin en la tasca de la Conferència, de conformitat amb l'escala de quotes de les Nacions Unides degudament ajustada.

Article 11

Compliment

1. Cada alta part contractant ha d'exigir que les seves forces armades i els organismes o departaments competents dictin les instruccions i estableixin els mètodes operacionals pertinents i que el seu personal rebi formació que sigui compatible amb les disposicions pertinents del present Protocol.

2. Les altes parts contractants es comprometen a consultar-se i cooperar entre si, bilateralment, a través del secretari general de les Nacions Unides o per altres procediments internacionals pertinents, per resoldre qualsevol problema que pugui sorgir respecte a la interpretació i aplicació de les disposicions del present Protocol.

Annex tècnic

El present annex tècnic exposa les pràctiques òptimes proposades per aconseguir els objectius enunciats als articles 4, 5 i 9 del present Protocol. Les altes parts contractants apliquen el present annex tècnic a títol voluntari.

1. Registre, emmagatzematge i transmissió de la informació relativa als artefactes sense esclatar i els artefactes explosius abandonats

a) Registre d'informació. Respecte als artefactes explosius que puguin haver quedat sense esclatar, un

Estat ha d'intentar registrar amb la màxima precisió possible la informació següent:

- i) la ubicació de les zones en què s'hagin utilitzat artefactes explosius;
- ii) la quantitat aproximada d'artefactes explosius utilitzats a les zones a què es refereix l'incís i);
- iii) el tipus i la naturalesa dels artefactes explosius utilitzats a les zones a què es refereix l'incís i);
- iv) la ubicació general dels artefactes sense esclatar coneguts i probables.

Quan un Estat s'hagi vist obligat a abandonar artefactes explosius en el curs de les operacions, ha d'intentar deixar els artefactes explosius abandonats en condicions de seguretat i registrar-ne la següent informació:

- v) la ubicació de l'artefacte explosiu abandonat;
- vi) la quantitat aproximada d'artefactes explosius abandonats en cada emplaçament concret;
- vii) els tipus d'artefactes explosius abandonats en cada emplaçament concret.

b) Emmagatzematge de la informació. Quan un Estat hagi registrat informació d'acord amb el que disposa el paràgraf a), ha d'emmagatzemar-la de tal manera que sigui possible recuperar-la i posteriorment transmetre-la de conformitat amb el que disposa el paràgraf c).

c) Transmissió de la informació. La informació registrada i emmagatzemada per un Estat d'acord amb el que disposen els paràgrafs a) i b) ha de ser transmesa, tenint en compte els interessos de seguretat i altres obligacions de l'Estat que faciliti la informació, d'acord amb les disposicions següents:

i) Contingut. Quant als artefactes sense esclatar, la informació transmesa ha d'especificar concretament:

- 1) la ubicació general dels artefactes sense esclatar coneguts i probables;
- 2) els tipus i la quantitat aproximada d'artefactes explosius utilitzats a les zones afectades;
- 3) el mètode d'identificació dels artefactes explosius, amb inclusió del color, la mida, la forma i altres senyals distintius;
- 4) el mètode d'eliminació en condicions de seguretat dels artefactes explosius.

Quant als artefactes explosius abandonats, la informació ha d'especificar concretament:

- 5) la ubicació dels artefactes explosius abandonats;
- 6) la quantitat aproximada d'artefactes explosius abandonats en cada emplaçament concret;
- 7) els tipus d'artefactes explosius abandonats en cada emplaçament concret;
- 8) el mètode d'identificació dels artefactes explosius abandonats, amb inclusió del color, la mida i la forma;
- 9) el tipus i els mètodes d'embalatge dels artefactes explosius abandonats;
- 10) l'estat d'activació;
- 11) l'emplaçament i la naturalesa de les armes trampa que se sap que hi ha a la zona de l'artefacte explosiu abandonat.

ii) Receptors. La informació ha de ser transmesa a la part o a les parts que exerceixen el control sobre el territori afectat, així com a les persones o institucions que segons consta a l'Estat que facilita la informació participen o participaran en la neteja dels artefactes sense esclatar i dels artefactes explosius abandonats a la zona afectada, i en l'educació de la població civil sobre els perills que representen els artefactes sense esclatar i els artefactes explosius abandonats.

iii) Mecanisme. Un Estat, sempre que sigui factible, s'ha de prevaler dels mecanismes internacionals o locals

establerts per transmetre la informació, com el Servei de les Nacions Unides d'Activitats Relatives a les Mines, el Sistema de Gestió de la Informació per a Activitats Relatives a les Mines i altres òrgans especialitzats que el mateix Estat consideri apropiats.

iv) Elecció del moment oportú. La informació ha de ser transmesa com més aviat millor, tenint en compte qüestions com ara les operacions militars i humanitàries que es desenvolupin a les zones afectades, la disponibilitat i fiabilitat de la informació i les qüestions de seguretat pertinents.

2. Advertències, educació sobre els riscos, senyalització, col·locació de tanques i vigilància

Termes clau.

a) Les advertències consisteixen en la facilitació puntual a la població civil d'informació preventiva per tal de reduir al mínim els perills que representen les restes explosives de guerra als territoris afectats.

b) L'educació sobre els riscos facilitada a la població civil ha de consistir en programes de sensibilització als perills que propiciïn un intercanvi d'informació entre les comunitats afectades, les autoritats i les organitzacions humanitàries, a fi que les comunitats afectades estiguin informades de l'amenaça que representen les restes explosives de guerra. Els programes d'educació sobre els riscos solen ser una activitat a llarg termini.

Pràctiques òptimes en matèria d'advertències i educació sobre els riscos.

c) Tots els programes d'advertències i educació sobre els riscos han de tenir en compte, sempre que sigui possible, les normes nacionals i internacionals aplicables, incloses les Normes internacionals per a activitats relatives a les mines.

d) S'han de facilitar advertències i educació sobre els riscos a la població civil afectada, que comprèn la població civil que viu a les zones en què hi ha restes explosives de guerra o a la seva rodalia i els civils que transiten per aquestes zones.

e) Les advertències s'han de fer com més aviat millor, depenent del context i de la informació disponible. Un programa d'educació sobre els riscos hauria de substituir tan aviat com sigui possible el programa d'advertències. Les advertències i l'educació sobre els riscos s'haurien de facilitar a les comunitats afectades com més aviat millor.

f) Si no disposen dels recursos i els coneixements necessaris per fer una campanya eficaç d'educació sobre els riscos, les parts en un conflicte han de recórrer a terceres parts com ara organitzacions internacionals i organitzacions no governamentals.

g) Les parts en un conflicte, sempre que sigui possible, han d'assignar recursos addicionals per al programa d'advertències i educació sobre els riscos, entre els quals podrien figurar el suport logístic, la preparació del material didàctic sobre els riscos, el suport financer i la informació cartogràfica general.

Senyalització, col·locació de tanques i vigilància d'una zona afectada per restes explosives de guerra.

h) Sempre que sigui possible, i en qualsevol moment durant un conflicte i després d'aquest, on hi hagi restes explosives de guerra, les parts en un conflicte, com més aviat millor i amb el màxim grau possible, han de vetllar perquè les zones en què es trobin les restes explosives de guerra estiguin senyalitzades, tancades i vigilades, a fi d'impedir efectivament que hi entrin els civils, d'acord amb les disposicions següents.

i) Per senyalitzar les zones de presumpte perill s'han d'utilitzar senyals d'advertència basats en mètodes de

senyalització reconeguts per la comunitat afectada. Els senyals i altres indicacions dels límits de la zona de perill han de ser, en la mesura que sigui possible, visibles, llegibles, duradors i resistents als efectes ambientals i han d'indicar clarament quina part del límit assenyalat es considera dins de la zona afectada per restes explosives de guerra i quina part es considera segura.

j) Juntament amb els programes nacionals i locals d'educació sobre els riscos s'ha d'establir un mecanisme apropiat encarregat de la vigilància i el manteniment dels sistemes de senyalització permanents i temporals.

3. Mesures preventives de caràcter genèric

Els estats que fabriquin o adquireixin artefactes explosius han de vetllar, en la mesura que sigui possible i segons que correspongui, perquè durant el cicle de vida dels artefactes es respectin les mesures següents:

a) Gestió de la fabricació de municions.

i) Els processos de producció han de garantir la màxima fiabilitat possible de les municions.

ii) Els processos de producció han d'estar sotmesos a mesures de control certificat de la qualitat.

iii) Durant la producció d'artefactes explosius s'han d'aplicar normes internacionalment reconegudes de garantia certificada de la qualitat.

iv) S'han de realitzar proves d'acceptació mitjançant assajos reals en condicions diverses o mitjançant altres procediments validats.

v) Per a les transaccions i transferències d'artefactes explosius s'han de requerir alts nivells de fiabilitat.

b) Gestió de municions.

Amb la finalitat de garantir la màxima fiabilitat possible a llarg termini dels artefactes explosius, s'encoratja els estats a aplicar les normes i els procediments operacionals corresponents a les pràctiques òptimes per a l'emmagatzematge, transport, emmagatzematge sobre el terreny i manipulació, d'acord amb les orientacions següents:

i) els artefactes explosius, si és necessari, han de ser emmagatzemats en instal·lacions segures o en contenidors apropiats que protegeixin els artefactes i els seus components, si cal en un ambient controlat;

ii) un Estat ha de transportar els artefactes explosius entre les instal·lacions de producció, les instal·lacions d'emmagatzematge i el terreny de manera que es redueixi al mínim el risc de dany als artefactes explosius;

iii) si és necessari, un Estat ha d'utilitzar contenidors apropiats i ambients controlats en emmagatzemar i transportar els artefactes explosius;

iv) s'ha de reduir al mínim el risc d'explosions en els arsenals mitjançant disposicions adequades d'emmagatzematge;

v) els estats han d'aplicar procediments adequats de registre, rastreig i assaig dels artefactes explosius, que han d'incloure informació sobre la data de fabricació de cada número, sèrie o lot d'artefactes explosius, així com informació sobre els llocs en què han estat els artefactes, les condicions en què han estat emmagatzemats i els factors ambientals als quals han estat exposats;

vi) els artefactes explosius emmagatzemats han de ser sotmesos periòdicament, si és necessari, a assajos reals per comprovar que les municions funcionin degudament;

vii) els components d'artefactes explosius emmagatzemats han de ser sotmesos, si és necessari, a assajos de laboratori per comprovar que les municions funcionin degudament;

viii) quan ho requereixi la informació obtinguda mitjançant el registre, el rastreig i els procediments d'assaig, s'han d'adoptar mesures apropiades, inclòs l'ajust del període de conservació previst dels artefactes, amb la

finalitat de mantenir la fiabilitat dels artefactes explosius emmagatzemats.

c) Formació.

La formació adequada de tot el personal que s'ocupa de la manipulació, el transport i la utilització d'artefactes explosius és un factor important quan es tracta de garantir-ne el degut funcionament. Per tant, els estats han de posar i mantenir programes de formació adequats per vetllar perquè el personal tingui els coneixements necessaris sobre les municions amb les quals hagi de treballar.

d) Transferència.

Un Estat que es proposi transferir artefactes explosius a un altre Estat que ja no posseeixi aquest tipus de municions s'ha d'assegurar que l'Estat receptor té la capacitat necessària per emmagatzemar, mantenir i utilitzar correctament aquests artefactes explosius.

e) Producció futura.

Un Estat ha d'examinar els mitjans i procediments per millorar la fiabilitat dels artefactes explosius que es proposa produir o adquirir, a fi d'aconseguir el màxim grau de fiabilitat possible.

Estats part

	Data dipòsit instrument
Albània	12-05-2006 AC
Alemanya	03-03-2005 AC
Austràlia	04-01-2007 AC
Bulgària	07-11-2005 AC
Croàcia	07-02-2005 AC
Dinamarca	28-06-2005 AC
El Salvador	23-03-2006 AC
Eslovàquia	23-03-2006 AC
Espanya	09-02-2007 AC
Estònia	18-12-2006 AC
Finlàndia	23-03-2005 AC
França	31-10-2006 AC
Hongria	13-11-2006 AC
Índia	18-05-2005 AC
Irlanda	08-11-2006 AC
Libèria	16-09-2005 AC
Liechtenstein	12-05-2006 AC
Lituània	29-09-2004 AC
Luxemburg	13-06-2005 AC
Malta	22-09-2006 AC
Nicaragua	15-09-2005 AC
Noruega	08-12-2005 AC
Països Baixos	18-07-2005 AC
República Txeca	06-06-2005 AC
Santa Seu	13-12-2005 AC
Sierra Leone	30-09-2004 AC
Suècia	02-06-2004 AC
Suïssa	12-05-2006 AC
Tadjikistan	18-05-2006 AC
Ucraïna	17-05-2005 AC

AC: acceptació

(*) Reserves i declaracions (pendents de traducció).

El present Protocol va entrar en vigor de manera general el 12 de novembre de 2006 i per a Espanya entra en vigor el 9 d'agost de 2007 de conformitat amb el que estableix l'article 5 de la Convenció.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de febrer de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.